

logrede for Befolkningen paa dette Punkt i 1909? Hvordan de sagde til den: Det gør ikke saa meget med de Militærudgifter, for de skulle betaales af den særlige Skat, som skal svares af Indtægter over 3,000 Kr. og af Formuer over 15,000 Kr.? Vi sagde dertil: Hvad betyder det? For det første forslaa de Penge ikke, og for det andet gaar det alligevel saadan, at naar vi skulle til det næste Gang, saa siger man: Ja, men de have faaet deres tidligere, de skulle ikke have mere, det er de andre, der skulle have Paalæg nu. Jeg tror, at naar de Herrer undersøge disse Tal, ville de komme paa det rene med, at vi havde Ret ved den Lejlighed, saaledes som vi for øvrigt pleje at have Ret paa de Punkter, hvor vi have et Mellemværende med de Herrer. Det har vist sig i saa mange Tilfælde og alt-saa ogsaa paa dette Punkt. Paa denne Vis blev Forsvarsskatten af 1909 i Virkeligheden ikke andet end et Løkkemiddel, lidt Sukker, som man brugte til at faa den bitre Pille ned, som de nye Forsvarslove vare for en meget stor Del af de Herrer's Vælgere.

Overfor den Skala, som er foreslaaet af Flertallet i Udvalget, staa saa to andre, Socialdemokraternes og vor. Socialdemokraternes Ordfører gjorde i Gaar nogle Bemærkninger om Forholdet mellem vor og deres Skala. Jeg fulgte ikke nøje Tallene, men jeg havde det Indtryk, at der var lidt Unøjagtighed i dem, og jeg vil bede ham at se dem nærmere efter, hvis han siden vil forhandle Spørgsmaalet. Jeg er dog ikke sikker paa, at der var nogen Unøjagtighed, for jeg fulgte, som sagt, ikke Tallene saa nøje. Det er givet, at Socialdemokraterne ved de meget store Fra-drag tage lempeligere paa nogle af de allerlaveste Indtægter, end vore Forslag gøre det. Men forholdsvis tidlig svinger den. Allerede meget tidligt begynder den Skala, som vi have opstillet, at være gunstigere for Skatteyderne end den, man har opstillet fra anden Side, og det beror paa en principiel Forskel mellem deres Forslag og vort. De Herrer have stillet et Forslag, hvorefter Indkomst- og Formueskatten skulde indbringe, jeg tror det er 27 Millioner, naar man tager Selskabsbeskatningen med. Vort Forslag gaar med Tillæg af den Trediedel, som vi stadig maa regne med, naar det sammenlignes med de andre Partiers Forslag, ikke ud paa mere end 18 Millioner. Dette Spørgsmaal vil jo væsentlig blive drøftet ved tredje Behandling, men jeg maa dog gøre den Bemærkning, at medens den højtærede Finansminister, lige da han traadte

frem i Efteraaret, synes nogenlunde at have overrumplet de fleste og bibragt dem Indtrykket af, at han virkelig behøvede saa mange Penge, som han krævede, kan jeg ikke nægte, at fra det Tidspunkt, Indvendingerne ere komne frem, synes Stemningen noget at have vendt sig. Da Socialdemokraterne i Gaar begrundede deres 27 Mill., sagde deres Ordfører: Vi tro egentlig ikke, at saa mange Penge behøves, men han skød det eventuelle Ansvar derfor over paa den højtærede Finansminister. Og fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds er der i Betænkningen fremsat Udtalelser, eller jeg tror snarere, det var ved Forhandlingerne her forleden, hvor der udtales en stærk Tvivl om, at der behøves saa mange Penge. I dette Øjeblik har jeg egentlig en Fornemmelse af, at den højtærede Finansminister rider nogenlunde ene tilbage med den Overbevisning, at der er en Nødvendighed for hele dette Beløb; ja, at man kan bruge det, kunne vi alle blive enige om, men at det er nødvendigt, tror jeg ikke, at den højtærede Minister længere har et saa stort Følge for som ved Begyndelsen af disse Forhandlinger. Han har maaske sit snævrere Parti tilbage, jeg skal ikke kunne sige, hvor solidt det er paa dette Punkt, men bortset derfra kan han vist ikke gøre Regning paa saa særdeles stort et Følge.

Naar dette er saa, synes det rigtigt at nøjes med, at der fra Rigsdagen stilles til Raadighed et Beløb af den Størrelse, som vi have villet være med til. Vi have ikke villet gaa til en Forhøjelse af de indirekte Skatter, men indrømmet omkring 18 Mill. paa de direkte. Naar vi nu tage vort Forslag med det nævnte Tillæg af en Trediedel, vil man lægge Mærke til, at vi naa det Skattebeløb, som nu findes, ved en Indkomst af 7,000 Kr. Den giver nu 138 Kr. 60 Øre, efter vort Forslag bliver det 140 Kr., og efter Regeringens Forslag vil Skatten komme op paa 178 Kr. 10 Øre. Det er Tallene for København, jeg regner med, men for de andre Landsdele vil det væsentlig blive det samme. Vort Forslag naar først Regeringens Forslag oppe ved Indtægter paa 40—50,000 Kr. Ved 40,000 Kr. er den nuværende Skat 1,336 Kr., efter Regeringens Forslag bliver det 1,739 Kr. og efter vort 1,692 Kr. Derefter stiger vor Skala betydeligt. Naar vi lade Stigningen begynde saa sent, hænger det sammen med, at vi have ment det rigtigt at tage en større Del paa Formueskatten og en mindre paa Indkomsten. Ved Formueskatten naa vi det nuværende ved 40,000